

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЗАОЧНОЇ ТА ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ
КАФЕДРА ГЕОДЕЗІЇ І ГЕОІНФОРМАТИКИ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

Рівня вищої освіти «Бакалавр»

на тему: *«Геодезичне забезпечення перенесення в натуру меж охоронних зон на земельній ділянці»*

Виконав: студент групи ЗВ-33сп
напряму підготовки (спеціальності)
193 Геодезія та землеустрій

Онацько І. В.

Керівник: Ступень Р. М.

ДУБЛЯНИ - 2021

УДК 528.4:349.4

Геодезичне забезпечення перенесення в натуру меж охоронних зон на земельній ділянці. Онацько І. В. Кваліфікаційна робота. Кафедра геодезії і геоінформатики. Львів, Львівський національний аграрний університет, 2021 р.

43 с. текстової частини, 1 таблиця, 9 рисунків, 24 джерела бібліографічного списку.

У дипломній роботі розкрито методику розробки технічної документації при наявності меж охоронних зон на земельній ділянці, представлено результати кадастрової зйомки при виконанні технічної документації та геодезичні роботи при перенесенні в натуру меж охоронних зон на земельній ділянці.

ЗМІСТ

ВСТУП	6
1. МЕТОДИКА РОЗРОБКИ ТЕХНІЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ ПРИ НАЯВНОСТІ МЕЖ ОХОРОННИХ ЗОН НА ЗЕМЕЛЬНІЙ ДІЛЯНЦІ	7
1.1. Опис процедури виконання топографо-геодезичних робіт при виготовленні технічної документації	7
1.2. Опис та обґрунтування проектного рішення при розробці технічної документації	9
1.3. Інформація про наявні обмеження при використанні земельної ділянки	9
2. КАДАСТРОВІ ЗЙОМКИ ПРИ ВИКОНАННІ ТЕХНІЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ	15
2.1. Основні відомості про земельну ділянку	15
2.2. Кадастрові роботи при встановленні меж земельної ділянки	16
2.3. Етапи розробки кадастрового плану земельної ділянки	19
3. ГЕОДЕЗИЧНІ РОБОТИ ПРИ ПЕРЕНЕСЕННІ В НАТУРУ МЕЖ ОХОРОННИХ ЗОН НА ЗЕМЕЛЬНІЙ ДІЛЯНЦІ	24
3.1. Перенесення в натуру меж обмежень при використанні земельної Ділянки	24
3.2. Практика виносу меж земельної ділянки з охоронною зоною вздовж об'єкта енергетичної системи	26
3.3. Результати визначення поворотних точок межі земельної ділянки з обмеженням прав на неї	29
4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ У НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ	33
5. ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	38
ВИСНОВКИ	40
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	41

ВСТУП

Законодавчо-нормативна база в сфері землеустрою для виконання цілей та задоволення потреби розвитку енергетичної галузі в Україні в частині набуття її суб'єктами права власності, чи користування земельними ділянками, або їхніми частинами із врахуванням специфіки лінійних енергетичних об'єктів розвивається сьогодні досить пасивно. Враховуючи це, її не можна вважати цілком сформованою, оптимальною, зокрема такою, що в повній мірі забезпечує та відображає сприятливе правове поле, де належним чином буде регламентовано процедури, а також механізми щодо набуття права власності на об'єкти землеустрою.

Для врахування чинних нормативних і правових актів, що регулюють земельні відносини в Україні, враховуючи специфіку використання та розташування лінійних енергетичних об'єктів сьогодні існує не обхідність щодо застосування окремих правил щодо оформлення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки для різного цільового використання з розміщеними на ній повітряних ліній електропередач, що вимагають спеціального дозволу на їх будівництво, експлуатацію та обслуговування.

Вони повинні передбачати комплекс не лише якісних, а й кількісних показників, параметрів, що регламентують розробку, реалізацію документації із землеустрою щодо відведення земельних ділянок, на яких розміщено, побудовано, експлуатують та обслуговують повітряні лінії електропередач.

Обтяження та обмежень у межах охоронних зон вздовж ЛЕП вимагають контролю з боку органів державної влади, а також місцевого самоврядування, замовників і розробників документації із землеустрою при вирішенні питань, які є пов'язаними із оформленням відповідних проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок, на яких є вони розташованими.

1. МЕТОДИКА РОЗРОБКИ ТЕХНІЧНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ ПРИ НАЯВНОСТІ МЕЖ ОХОРОННИХ ЗОН НА ЗЕМЕЛЬНІЙ ДІЛЯНЦІ

1.1. Опис процедури виконання топографо-геодезичних робіт при виготовленні технічної документації

Перед початком виконання робіт було проведено топографічні й геодезичні вишукування з метою встановлення просторових даних для визначення місця розташування земельної ділянки. Виконано роботи із рекогностування території, а також встановлено територію на якій будуть проводити топографічні й геодезичні роботи.

У якості застосування координатної основи, при виконанні робіт із землеустрою, було використано послуги з перманентних базових GNSS станцій «ZAKPOS» [24]. Положення цих базових станцій визначено в системі координат УСК-2000, що мають жорсткі зв'язки з пунктами ДГМ. Координати одержаних точок планової геодезичної основи було визначено за допомогою спостережень дво частотним GNSS- приймачем Stonex S8N Plus із серійним номером STNS 87202026NЄ, на який видано свідоцтво, о являється чинним до 30.03.2022 р.

Топографічне знімання ділянки місцевості виконували за допомогою методу спостереження ГНСС у режимі кінематики, тобто у реальному часі (RTK) з використанням існуючих сучасних референцних станцій, віртуальних референцних станцій за допомогою застосування двочастотним GNSS- приймача Stonex S8N Plus (рис. 1.1). Для забезпечення його роботи було застосовано програмне ліцензоване середовище Stonex SurvCE.

Положення місця розташування поворотних точок земельної ділянки визначено в системі координат 1963 року, проконтрольовано на пунктах ДГМ. Дані виконаного топографічного знімання зберігаються у файлі з розширенням “rw5”, де знаходяться всі точнісні характеристики для кожної поворотної точки межі земельної ділянки, а також контрольні пункти ДГМ.

У результаті спостережень було одержано максимальне значення СКП = Fixed, що задовольняє вимоги щодо точності землепорядної документації. Спостереження виконували в режимі RTK, з використанням перманентних базових станцій мережі “ZAKPOS” [24].

Рисунок 1.1 – Двочастотний GNSS приймач Stonex S8N Plus.

Опрацювання отриманих результатів вимірювань в RTK виконано в ліцензованому програмному забезпеченні Stonex SurvCE. Встановлено, що максимальна довжина базової лінії від точки спостереження до вибраної станції мережі ZAKPOS/UA-EUPOS, віртуальної референтної станції (VRS) становить до 20 км.

Також при реалізації польових робіт було визначено координати точок земельної ділянки на основі знімальної геодезичної мережі в системі координат СК-63 в 3-градусній проекції Гаусса-Крюгера, що вимагає розробки:

- файлу з розширенням rw5;
- файлу з розширенням txt.

1.2. Опис та обґрунтування проектного рішення при розробці технічної документації

Відповідно до Земельного кодексу України [2] віднесення земель до тієї чи іншої категорії здійснюють на підставі рішень органів державної влади та органів місцевого самоврядування згідно з їхніми повноваженнями.

У відповідності із земельним законодавством види використання земель у межах певної категорії, крім земель сільськогосподарського призначення, земель оборони визначає її власником, користувач самостійно в межах вимог, які є встановленими до використання земель цієї категорії, з урахуванням містобудівної документації, або документації із землеустрою [18]. Земельні ділянки с/г призначення використовують їх власниками, користувачами лише виключно в межах вимог щодо користування ними згідно Земельного Кодексу України [2].

Згідно одержаних матеріалів геодезичних вишукувань, землевпорядного проектування для об'єкта кваліфікаційної роботи визначено, що площі земельної ділянки складають 0,1896 га, де угіддя – 007.01 малоповерхова забудова.

Межа цієї земельної ділянки обґрунтовується згідно із технічною документацією із землеустрою щодо встановлення, відновлення її меж в натурі чи на місцевості.

1.3. Інформація про наявні обмеження при використанні земельної ділянки

Для об'єкта кваліфікаційної роботи обмеження у використанні даної земельної ділянки є присутніми – це охоронна зона навколо (вздовж) об'єкта енергетичної системи.

Відповідне обмеження встановлено згідно з «Правилами охорони електричних мереж» [10], що регулює забезпечення збереження електричних мереж, створення належних умов для їхньої експлуатації, запобігання нещасним

випадкам від впливу дії електричного струму, які використовують у разі проектування, будівництва, експлуатації електричних мереж, під час виконання робіт, провадження іншої діяльності поблизу них. Згідно з цією постановою, електричними мережами, що підлягають охороні є трансформаторні підстанції, розподільні пункти, пристрої, струмо проводи, повітряні лінії електро передач, підземні й підводні кабельні лінії електро передачі, споруди, які до них належать.

Згідно з нормами ЗУ «Про ринок електричної енергії» [19], положеннями «Технічної експлуатації електричних станцій та мереж» [22] електро передавальна організація є зобов'язаною забезпечувати технічно справний, безпечний стан функціонування електричних мереж, а також надійне постачання від них електричної енергії згідно з умовами ліцензії, договорів.

Згідно з вимогами ЗУ «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон для енергетичних об'єктів» [17] межі охоронних, санітарних та захисних зон для об'єктів енергетики зазначають у містобудівній документації, або документації із землеустрою, чи на кадастрових планах.

Власники, користувачі земельних ділянок, місцеві органи виконавчої влади, або органи місцевого самоврядування, підприємства, що виконують експлуатацію об'єктів енергетики повинні вживати заходів щодо їхньої охорони, дотримання встановлених обмежень, обтяжень у використанні цих земель у межах спеціальних зон, що передбачено відповідною документацією із землеустрою. Встановлено, що особи, на користь яких встановлено обмеження щодо використання земель у межах охоронних, інших зон об'єктів енергетики, повинні вимагати від власників, користувачів земельних ділянок дотримання ними обмежень, обтяжень.

Спори, що виникають між власниками та користувачами земельних ділянок щодо порядку використання ними земель у межах охоронних, інших зон для об'єктів енергетики вирішують в судовому порядку. Основним нормативно-технічним документом, що регламентує вимоги до конструкції, розміщення, улаштування електро установок є «Правила улаштування електро установок» [11].

Так, розміри охоронних зон для ліній електропередачі, трансформаторних підстанцій, трансформаторних, розподільних пунктів встановлено згідно з «Правилами охорони електричних мереж», що встановлюють вздовж:

- повітряних ліній електро передач у вигляді земельної ділянки, чи повітряного простору, що є обмеженими вертикальними площинами та віддалені по обидві сторони лінії від крайніх проводів за умови їх не відхиленого положення на відстань:

- 2 м – до 1 кВ;
- 10 м – до 20 кВ;
- 15 м – 35 кВ;
- 20 м – 110 кВ;
- 25 м – 150, 220 кВ;
- 30 м – 330, 400, 500, +(-)400 кВ;
- 40 м – 750 кВ;

- переходів для повітряних ліній електро передачі через водоймища у вигляді заповнення повітряного простору над поверхнею цього водоймища, що є обмеженим вертикальними площинами, що є віддаленими по обидві сторони лінії від крайніх проводів ЛЕП за умови їх не відхиленого положення для судноплавних водоймищ на відстані не більше 100 метрів, а для не судноплавних – на відстань, яка є передбаченою для встановлення охоронних зон вздовж повітряних ліній електропередач, що проходять по суші;

- згідно з периметром, встановлених для трансформаторних підстанцій чи розподільних пунктів, пристроїв – на відстані не більше, ніж 3 м від огорожі, споруди;

- підземних кабельних ліній електро передачі – у вигляді земельної ділянки, що повинна бути обмеженою вертикальними площинами, що є віддаленими по обидві сторони лінії від крайніх кабелів на відстань 1 м;

- підземних кабельних ЛЕП до 1 кВ, які є прокладеними у населених пунктах під тротуарами, у вигляді земельної частини ділянки, яка є обмеженою вертикальними площинами від місця розташування крайніх кабелів на відстань

не більше, ніж 0,6 м у напрямку будинків, споруд – на відстань не більше 1 м у напрямі проїжджої частини цієї вулиці.

Земельні ділянки, що знаходяться в межах спеціальних зон об'єктів енергетики не викупаються та не викупляються у власників, користувачів земельних ділянок, а використовують обмеженнями, що є визначеними згідно до положень закону. Тому контроль за виконанням обтяжень на відповідній земельній ділянці здійснюється енерго підприємствами чи власниками електричних мереж.

На території таких охоронних зон ЛЕП заборонено:

- проводити будівництво, чи знесення будівель або будь-яких інших споруд;
- виконувати сільськогосподарські, меліоративні роботи, висаджувати дерева, чи інші культури;
- гірничі, а також вибухові роботи;
- перекривати проїзди до місця розташування опор ЛЕП;
- будувати автозаправні станції;
- збирати звалища сміття, снігу тощо;
- виконувати зберігання кормів для тварин, сіна, або добрив;
- розводити місце розпалу під вогонь;
- розміщувати зупинки транспорту, чи інші об'єкти, що стають причиною для великого скупчення населення.

Без узгодження в межах охоронних зон також є заборонено:

- виконувати будівництво будівель, споруд, у т. ч. гаражів, бані, сараю, а також здійснювати їхній капітальний ремонт, реконструювати, чи зносити;
- зводити споруди, у т. ч. паркани, огорожі, вольери, ангари, що можуть стати перешкодою на шляху доступу до електро мережних об'єктів;
- розміщувати гаражі, стоянки, садити дерева й чагарники, складувати матеріали, зберігати ПММ.

Згідно закону заборонено виконувати на території охоронної зони ЛЕП дії, що можуть загрожувати життю діяльності громадян, або пошкодити ЛЕП, зокрема:

- кидати на проводи ЛЕП сторонні предмети, залазити на опори повітряної лінії електро передач;
- розміщувати чи будувати об'єкти на територіях, що є призначеними для проїзду, або проходу до предметів електро мережевого призначення, іншим чином перешкоджати доступу до них працівникам мережної організації;
- бути присутнім на обгородженій території, у безпосередній близькості до об'єктів мережевого призначення, відкривати люки, чи двері, розпалювати вогонь;
- організовувати звалища;
- проводити роботи за допомогою використання ударних інструментів, а також звалювати предмети вагою понад 5 т;
- проводити скидання, або зливання легко займистих, їдких рідин, чи матеріалів.

Окрім того, без письмового погодження від мережної організації громадяни, чи організації не зможуть здійснювати свою діяльність, що є пов'язаною з:

- проведенням технічних робіт на будівлях, спорудах, що передбачає їх знесення, реконструкцію, або капітальний ремонт;
- посадку та вирубку дерев не залежно від їхнього розміру;
- роботи, які є пов'язаними з дослідженням гір, проведенням вибухів, чи меліорацією;
- проїздом транспорту висотою більше, ніж 4,5 м з вантажем, або без нього, а також проходом суден, які не відповідають вимогам діючого законодавства;
- поливом посівів з використанням струменя води вище, ніж 3 м;
- підземними роботами, глибина яких не може перевищувати більше, ніж 0,3 м, а також роботами на сільськогосподарських наділах з використанням машин висотою більше, ніж 4,5 м;

- колкою льоду, або ловлею риби в охоронних зонах, де мають місце розташування підводні лінії ЛЕП.

Для охоронних зон ЛЕП з потужністю 1 000 Вт і вище встановлено особливі вимоги щодо діяльності на відповідних земельних ділянках. Так, громадянам, чи організаціям є заборонено опускати якорі водних суден, піднімати крани, чи інші механізми, які можуть пошкодити ЛЕП. Більше того, ні які сховища ПММ не можна розміщувати в таких зонах.

Крім цих дій, без дозволу мережі громадяни, чи організації не мають права:

- влаштовувати причали для суден;
- будувати дитячі, спортивні майданчики, ринки, а також павільйони;
- розміщувати склади для будь-яких інших матеріалів.

Таким чином, виконання будь-яких робіт, заходів на територіях, що належать до охоронних зон ЛЕП, є можливими лише після отримання ними письмового дозволу на такі роботи у організації, де знаходяться дані мережі ЛЕП.

Охоронні зони визначають, встановлюють для всіх ділянок мережевого господарства, де основна вимога – це дотримання меж, що визначають відповідні правила. Для встановлення охорони земельної ділянки ЛЕП, необхідно подати заяву в орган регіональної влади, що займається роботами із енергетики. У такій заяві повинно бути описано місце розташування кордонів відповідного мережевого господарства, а відповідь на заяву має надійти упродовж 15-ти днів. Після того, як на рівні регіону буде проведено всі роботи із узгодження, має бути подано ще одну заяву в кадастровий орган, який повинен внести зміни в кадастр нерухомості. Після цього можна вважати, що охоронні зони та їхні межі починають діяти, тобто являються встановленими [23].

Межі земельної ділянки визначено безпосереднім обстеженням на місцевості, погоджено з суміжними власниками, землекористувачами, що відображено у відомості про встановлені межові знаки, що є складовою частиною кадастрового плану (рис. 2.2).

Викопіювання з публічної кадастрової карти
Борис Роман Богданович
с. Боброїди, вулиця Тиха, 7..

Рисунок 2.2 – Публічна кадастрова карта земельної ділянки Бориса Р.Б. у с. Боброїди, вулиця Тиха 7

2.2. Кадастрові роботи при встановленні меж земельної ділянки

Кадастрові, а також геодезичні роботи є тим самим не обхідним етапом, реалізація якого надає об'єкту нерухомості статусу об'єкта права.

Геодезичні роботи являють комплекс заходів, що включає в себе збір,

систематизацію в документальному вигляді усіх відомостей про земельну ділянку із наступною передачею їх до системи Держгеокадастру.

Початковим етапом з проведення даного типу робіт являється кадастрова зйомка, що передбачає дослідження наявних земель, а також їх суміжних територій.

Кадастрові зйомки – це складова частина ДЗК, а саме комплекс робіт, який виконують для визначення, або відновлення меж земельної ділянки [12]. Адже, без відображення меж земельної ділянки в натурі не забезпечується гарантія права на неї.

Кадастрові зйомки виконують особи, які мають ліцензію на проведення робіт із кадастрових зйомок. Порядок проведення відповідної кадастрової зйомки, склад, а також форми документів, які подають згідно з результатами її виконання, вимоги до точності робіт визначають нормативні акти структури Держгеокадастру [14].

Нормативні положення про кадастрові зйомки визначають методи щодо їх проведення, а також ті норми, дотримання яких не обхідно забезпечити, а також вони визначають не обхідні рівні кваліфікації для виконавця цих робіт.

Роботи з кадастрових зйомок проводять у два етапи, де перший – це підготовчий етап, а другий – виробничий.

Безпосередньо підготовчий етап полягає у:

- ✓ розробленні технічного завдання на виконання робіт;
- ✓ підготовці робочого кадастрового плану, чи схеми виконання робіт;
- ✓ збиранні, вивченні забезпечення правовими та кадастровими, плановими й картографічними матеріалами.

Також вивченню, аналізу підлягають графічні, текстові, а також перелік правових документів на земельні ділянки, матеріали від виконання попередніх зйомок, наявні кадастрові плани, чи топографічні карти, або карти найбільших масштабів.

На основі зібраних й проаналізованих таким чином матеріалів складають технічне завдання на виконання робіт, де вказують:

- послідовність щодо виконання обстежень, кадастрових зйомок для земельних ділянок;
- способи виконання геодезичної зйомки;
- необхідність щодо встановлення обмежень чи обтяжень у використанні земельної ділянки;
- вимоги до оформлення технічної документації.

На основі планових й картографічних матеріалів створюють робочі кадастрові плани, чи схеми, а також готують договір на проведення відповідних робіт.

За наявності усіх необхідних матеріалів кадастрові роботи проводять в такому порядку, де в першу чергу відображають:

1. на плановому й картографічному матеріалі межі земельних ділянок, кадастрових зон, а також їхні номери у межах населених пунктів;
2. встановлені межі для кварталів та їхні номери;
3. межі зон обмежень, або обтяжень щодо використання земельних ділянок.
4. виробничий етап зі складання списку власників земельних ділянок, чи землекористувачів;
5. польове обстеження для земельних ділянок із уточненням їхніх меж;
6. геодезичне встановлення або відновлення меж земель;
7. погодження меж земельних ділянок із суміжними власниками, або землекористувачами;
8. встановлення меж зон обмежень, або обтяжень щодо використання земельних ділянок.

Сам виробничий етап розпочинається зі складання списків усіх власників землі, чи землекористувачів. Від кожного з них отримують копії право встановлювальних документів, наприклад, державних актів, або рішень органів державної влади про надання, чи передачу земельних ділянок у власність. Також відомості про власників землі, або землекористувачів згруповують в переліки, окремо щодо юридичних та окремо для фізичних осіб.

У той же час польове обстеження включає в себе пошук, уточнення розташування поворотних точок для меж земельних ділянок. У процесі такого польового обстеження виконують зйомку способом промірів, або засічок мірною стрічкою. Ведуть абрис щодо встановлення, відновлення меж, обмежень, чи обтяжень [21].

2.3. Етапи розробки кадастрового плану земельної ділянки

Кадастровий план – це технічна документація, без якої є неможливим кадастровий облік земельної ділянки. Він відображає всі характеристики об'єкта землеволодіння чи землекористування та доводить таким чином його реальне існування. Маючи його, отримуємо докладний опис земельної ділянки [20].

Кадастровий план виготовляють для:

- встановлення права власності;
- прокладення інженерних комунікацій;
- виконання фінансових операцій з об'єктами нерухомості.

Кадастровий план можна підготувати, як в електронному, так і в паперовому вигляді. Його офіційна форма складається з 5-ти основних частин, які доповнюють одна одну. Насамперед це:

I етап, що містить загальну інформацію про ділянку.

Це одна із основних частин кадастрового або чергового кадастрового плану, що містить текстовий опис території із зазначенням відповідної інформації про місце знаходження та її характеристики та включає (рис. 2.3):

- номер земельної ділянки;
- номер кадастрового плану;
- межі та площу;
- інформацію про правовласника;
- дату та мету реєстрації.

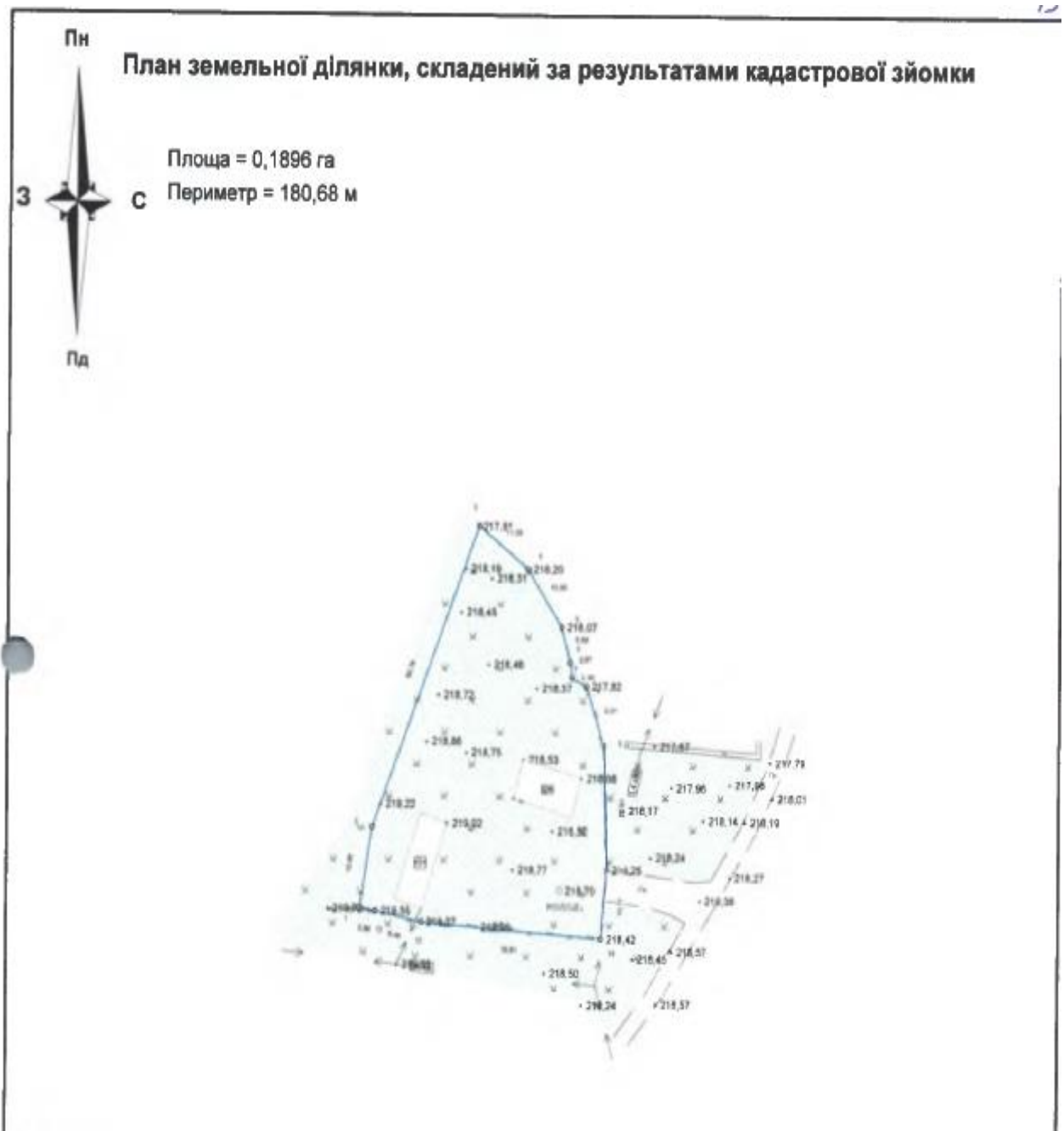

Рисунок 2.3 – План земельної ділянки Бориса Р.Б. у с. Боброїди, вулиця Тиха 7

II етап – це план ділянки.

Кадастровий план меж земельної ділянки надає уявлення про форму, межі території, охопльовану площу, розміри території, а також відображує інженерні об'єкти у межах кордонів території та її характеристики (рис. 2.4).

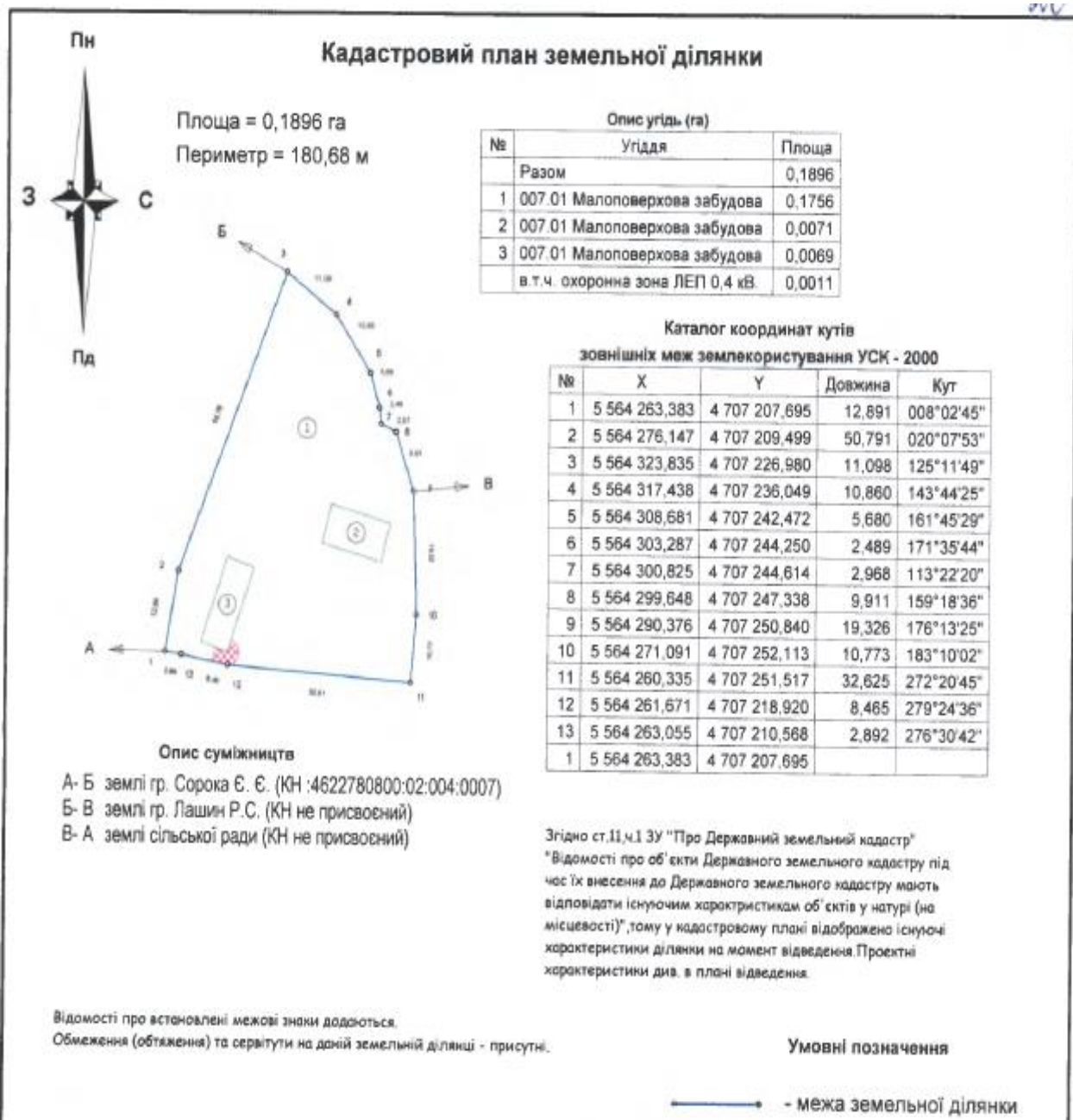

Рисунок 2.4 – Кадастровий план земельної ділянки Бориса Р.Б. у с. Боброїди, вулиця Тиха 7

III етап відображає текстова інформація про особливості розташування земельної ділянки. На цьому етапі повинен міститися текстовий опис щодо нюансів розташування земельної ділянки, описано залежність меж ділянки від рельєфу місцевості, встановлено площу земельної ділянки за визначеними координатами (табл. 2.1).

Таблиця 2.1 – Каталог координат кутів зовнішніх меж землекористування та відомість обчислення площ земельної ділянки за адресою в с. Боброїди, вулиця Тиха 7 Львівського району Львівської області.

№	X	Y	Довжина	Кут	Внутрішній
1	5551097,020	1328627,920	12,884	009°58'00"	088°27'56"
2	5551109,710	1328649,150	50,764	022°03'11"	167°54'50"
3	5551156,760	1328649,210	11,092	127°07'01"	074°56'09"
4	5551150,066	1328658,055	10,854	145°39'36"	161°27'25"
5	5551141,104	1328644,178	5,677	163°40'41"	161°58'55"
6	5551135,656	1328665,773	2,488	173°30'58"	170°09'44"
7	5551133,185	1328666,054	2,966	115°17'33"	238°13'25"
8	5551131,917	1328668,736	9,906	161°13'49"	134°03'45"
9	5551122,538	1328671,924	19,316	178°08'40"	163°05'09"
10	5551103,232	1328672,549	10,767	185°05'17"	173°03'22"
11	5551092,508	1328671,594	32,609	274°19'50"	090°49'11"
12	5551094,934	1328639,076	8,461	278°25'57"	182°53'53"
13	5551096,596	1328630,779	2,891		1980°00'00"
			180,675		

IV етап – це опис, що є присвяченим розподілу ділянки. Адже, під час проведення кадастрових робіт територію не рідко зонально поділяють, розмежовують на частини, що розрізняють за призначенням земельної ділянки або за типом розташованих на ній структурних об'єктів.

V етап передбачає розроблення схеми, що дозволяє скласти наочне уявлення про розташування земельної ділянки.

Розробка встановлення меж розташування земельної ділянки є не менш важливим фактором під час виготовлення кадастрового плану. Це креслення має більш дрібний масштаб, що відображає розташування земель щодо сусідських угідь на рис. 2.5 [4].

Абрис
встановлених меж земельної ділянки

Площа = 0,1896 га
Периметр = 180,68 м

Рисунок 2.5 – Абрис встановлених меж земельної ділянки Бориса Р.Б. у с.
Боброїди, вулиця Тиха 7

3. ГЕОДЕЗИЧНІ РОБОТИ ПРИ ПЕРЕНЕСЕННІ В НАТУРУ МЕЖ ОХОРОННИХ ЗОН НА ЗЕМЕЛЬНІЙ ДІЛЯНЦІ

3.1. Перенесення в натуру меж обмежень при використанні земельної ділянки

Акт з перенесення в натуру або на місцевість меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарних та захисних зон, зон особливого режиму використання земель за їхньої наявності при складанні технічної документації на земельну ділянку, яка розташована в с. Боброїди, вулиця Тиха 7, площею 0,1896 га, наданої громадянину Борис Р. Б. для будівництва, обслуговування житлового будинку, господарських будівель, споруд проходять межі охоронних зон вздовж) об'єкта енергетичної системи, площею 0,0011 га (рис. 3.1).

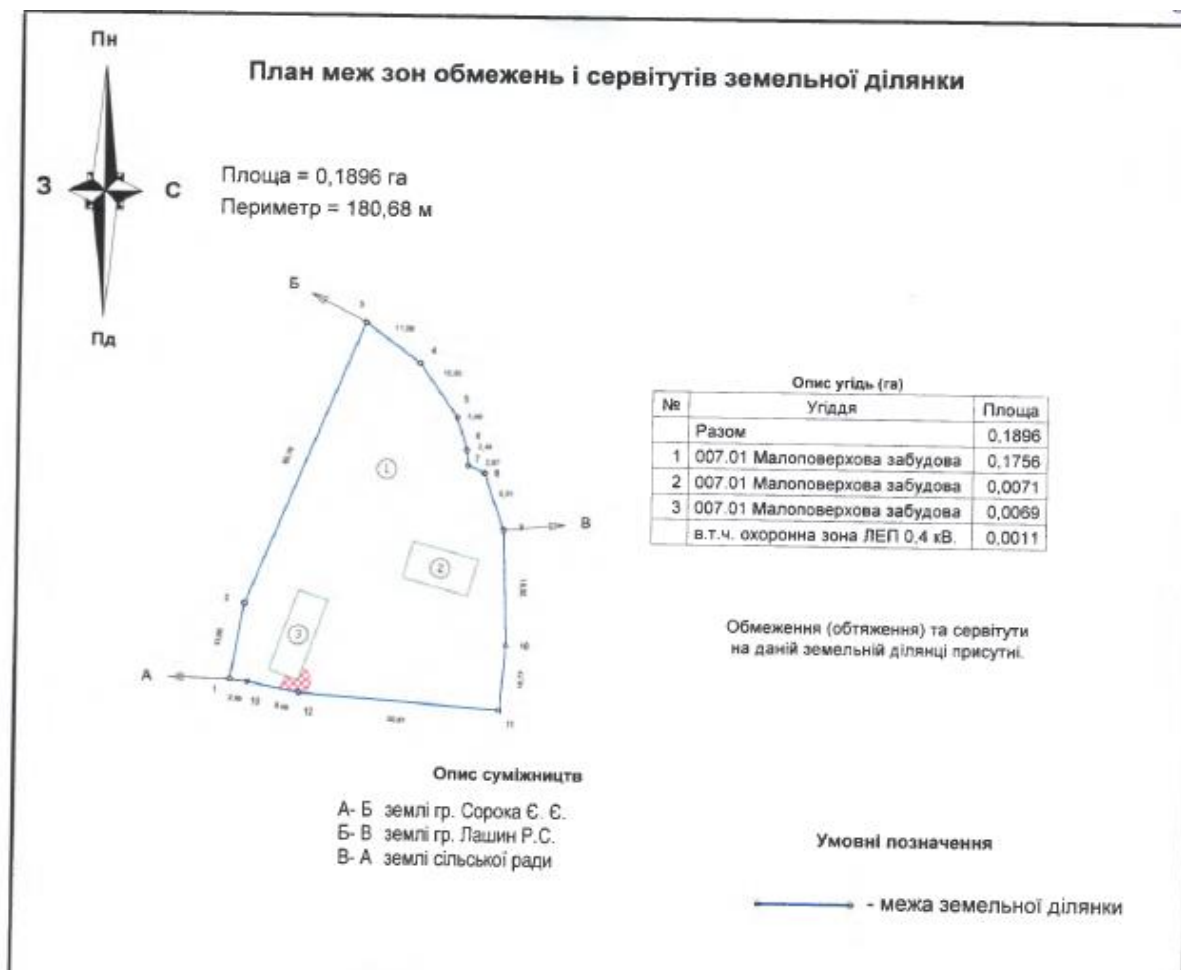

Рисунок 3.1 – План меж зон обмежень і сервітутів земельної ділянки Бориса Р.Б. у с. Боброїди, вулиця Тиха 7.

Власнику, забудовнику об'єкта електричних мереж надають у постійне користування земельну ділянку. Вони являються складовою частиною території охоронної зони місця розташування електричних мереж, що встановлено згідно з правилами їх охорони [10].

Також, не підлягають відведенню у постійне користування земельні ділянки для розміщення опори повітряних ЛЕП, напругою 0,4 кВ, кабельних ЛЕП, якщо вони знаходяться на глибині нижче, ніж 0,5 м від поверхні ґрунту. За таких умов землекористування використовують у порядку, визначеному Земельним Кодексом та іншими діючими нормативними актами.

На час будівництва для забудовника об'єкта електричних мереж, напругою від 0,4 до 750 кВ надають земельні ділянки у тимчасове користування для виконання будівельних та монтажних робіт

Обраховані згідно з цими нормами розміри земельних ділянок використовують при їхньому відведенні, виконанні проектної та кошторисної документації для будівництва об'єктів таких ЛЕП, а також при регулюванні земельних відносин.

Підставою для надання земельних ділянок у користування є матеріали для вибору місця розташування об'єкта самих ЛЕП. Місце їхнього розташування визначають згідно з висновками органів земельних ресурсів, архітектури, а також містобудування, попереднім погодженням із місцевими органами самоврядування, землевпорядними, природньо охоронними, санітарними, містобудівними органами, а також землевласниками, або землекористувачами.

Розроблення технічної документації щодо одержання права землекористування здійснюють згідно з нормативними документами Держгеокадастру. Для встановлення місця розташування об'єктів електричних мереж використовують, за можливістю, ділянки не цінних, не придатних, малопродатних для сільськогосподарського, лісогосподарського виробництва земель.

Розміри таких земельних ділянок для розміщення опори повітряних ліній електро передачі, трансформаторних підстанцій, розподільних пунктів,

пристроїв визначають згідно з проектною документацією, яку погоджують з місцевими органами містобудування, архітектури, шляхом проведення фактичних вимірювань. За таких умов враховують проектні дані про підземну частину споруди на глибину до 0,5 м.

Для земельної ділянки, що надають для розміщення опори повітряної ЛЕП, трансформаторної підстанції, розподільного пункту, або пристрою, якому належить територія, умовно встановлюють на рівні поверхні земельної ділянки у вигляді контуру базової проекції, чи зовнішньої огорожі, з додаванням до неї зони місця розташування обмежень. Таку зону обмежень, як правило, встановлюють на відстані захисту від контуру базової проекції.

Для встановлення опори повітряних ЛЕП, закріплення яких у ґрунті виконують обвалуванням, зону обмежень встановлюють на відстані захисту від лінії підосви обвалування, що дорівнює:

а) 0,8 м для опори ЛЕП, радіо релейних ліній, ліній зв'язку, трансформаторної підстанції, розподільного пункту, або пристрою, що мають, чи повинні мати зовнішню огорожу;

б) 2,0 м для трансформаторної підстанції, або розподільного пункту, а також пристрою, що не мають зовнішньої огорожі [3].

3.2. Практика виносу меж земельної ділянки з охоронною зоною вздовж об'єкта енергетичної системи

Винос межі земельної ділянки в натуру чи на місцевість фактично означає фіксацію для місця розташування точок їх поворотних кутів на ділянці. Під час відповідного виносу меж, геодезист має закріпити на земельній ділянці межові знаки, що є встановленого зразка [5].

Межовий знак – це спеціальний знак, зразок якого затверджують уповноважені органи державної влади у визначеному законодавством порядку, що фіксує місце знаходження точок поворотних кутів для межі земельної ділянки в натурі чи на місцевості.

Нормативна процедура щодо виносу межі земельної ділянки регулюється Інструкцією про встановлення, або відновлення меж земельних ділянок в натурі, чи на місцевості, їхнього закріплення межовими знаками.

На практиці геодезисти закріплюють поворотні точки з наявних підручних матеріалів власника, чи користувача земельної ділянки. Різновиди межових знаків, що передбачені цією Інструкцією на практиці є не популярними, оскільки часто не виправдано підвищують вартість виконання самої процедури щодо виносу меж земельної ділянки.

Винесення меж земельної ділянки проводять вже після кадастрової зйомки, а складання проекту землеустрою, чи технічної документації на земельну ділянку відповідно після її реєстрації в системі ДЗК. Для виносу межі не обхідно, щоб земельна ділянка вже була зареєстрованою в земельному кадастрі, оскільки сама процедура щодо закріплення її межі за своєю суттю є перенесенням значень координат для поворотних точок земельної ділянки з кадастру на місцевість за допомогою застосування спеціального обладнання.

Загальні випадки, де виникає не обхідність щодо виносу меж земельної ділянки в натуру передбачає:

- втрату, чи пошкодження вже раніше для встановлених межових знаків;
- проведення будівельних робіт на земельній ділянці, або встановлення огорожі земельної ділянки;
- вирішення межових спорів із власниками сусідніх земельних ділянок;
- буріння свердловин;
- купівлю земельної ділянки новим власником [1].

На досліджуваній земельній ділянці у присутності власників та користувачів суміжних земельних ділянок встановлено, що:

Від А до Б – землі Сороки Є. Є.;

Від Б до В – землі Лашина Р.С.;

Від В до А – землі сільської ради.

Було складено акт про таке, що межі земельної ділянки, яка знаходиться за адресою с. Боброїди, вулиця Тиха 7, площею 0,1896 га, надано власнику Борису

Р.Б. для будівництва і обслуговування житлового будинку (рис. 3.2).

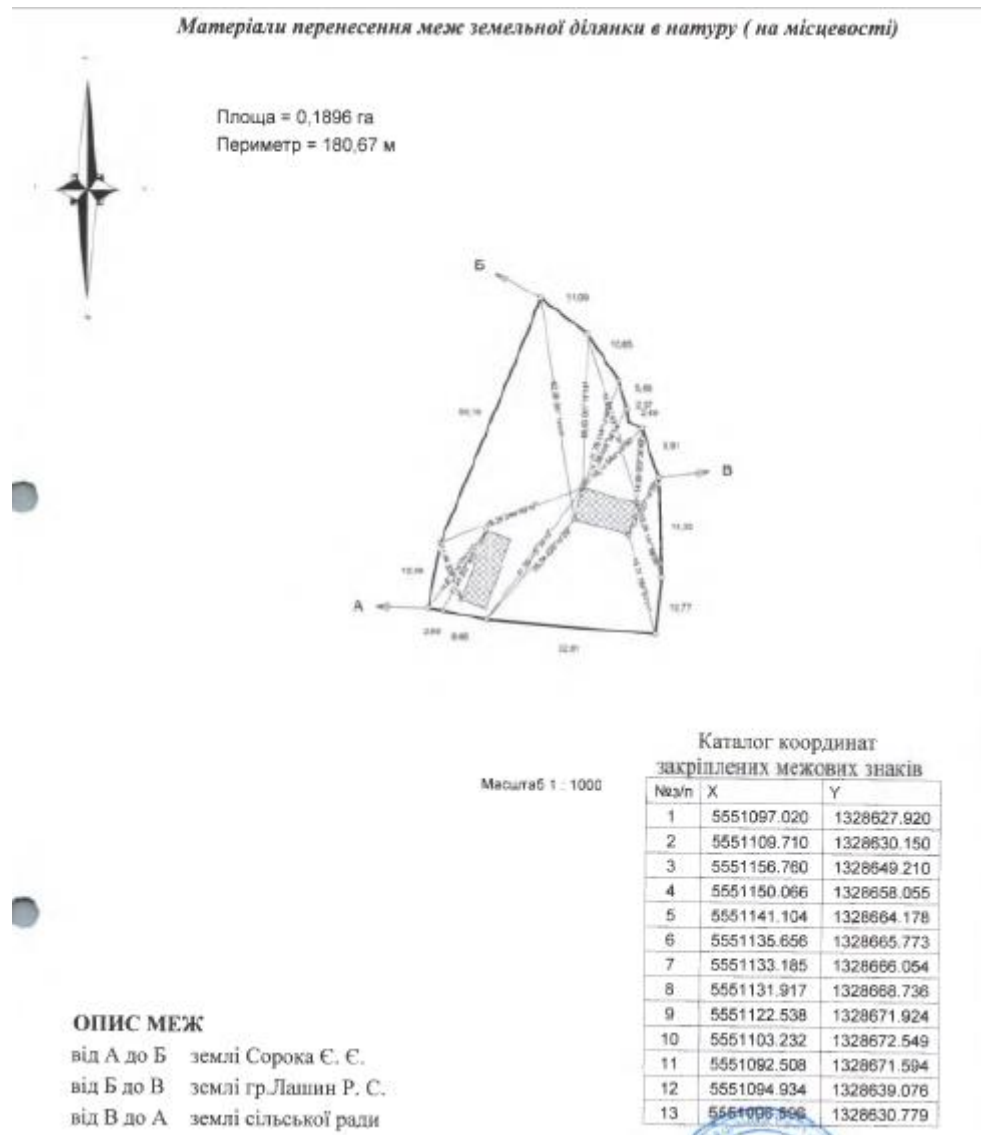

Рисунок 3.2 – Матеріали перенесення меж земельної ділянки Бориса Р.Б. у с. Боброїди, вулиця Тиха 7 в натуру

Після отримання інформації щодо земельної ділянки, геодезист виїжджає за її адресою та здійснює за допомогою спеціального обладнання, а саме електронного тахеометра, RTK GPS приймача та наявних координат ділянки визначення для точок меж її поворотних кутів.

3.3. Результати визначення поворотних точок межі земельної ділянки з обмеженням прав на неї

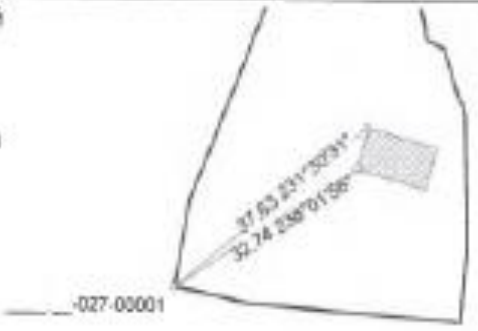

У результаті визначено поворотні точки, які фіксують межовими знаками не рідше, ніж через 200 метрів. При цьому, відстань між ними не може бути меншою, ніж 1 метр. За клопотанням власника, межові знаки можуть не встановлювати в тих місцях, де її межі співпадають з природними, чи штучними лінійними спорудами, а також рубежами, до прикладу, струмками, каналами, річками, шляхами, лісо смугами, шляховими спорудами, огорожами, фасадами будівель, чи парканами [9].

Встановлення межових знаків на земельній ділянці проводить геодезист за участі її власника, а також власників сусідніх земельних ділянок. У результаті закріплення земельної ділянки межовими знаками складають акт з приймання та передачі межових знаків на зберігання, а також відповідний акт щодо виносу меж земельної ділянки в натуру, або на місцевість, оригінальні примірники якого видають власнику. Акт з відновлення меж земельної ділянки складають у випадку відновлення межових знаків, що встановлювали раніше, тобто при повторному виносі меж для земельної ділянки.

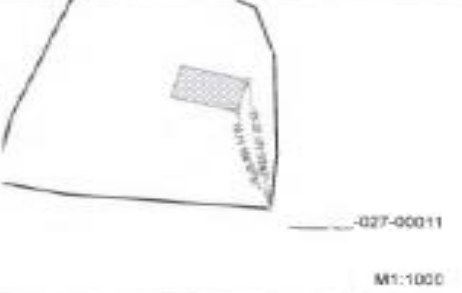

Межі земельної ділянки, яка знаходиться за адресою с. Боброїди, вулиця Тиха 7, площею 0,1896 га, наданої власнику Борису Р.Б. для будівництва, обслуговування житлового будинку, господарських будівель, споруд є закріплено в натурі (на місцевості) межовими знаками встановленого взірця у кількості 13 шт, які подано на рис. 3.3.

Встановлено, що власник земельної ділянки претензій щодо меж, конфігурації земельної ділянки не має. Крім того, власниками, користувачі суміжних земельних ділянок претензій до існуючих меж також не заявили. У результаті геодезичного знімання межові знаки пред'явлено та передано на зберігання Борису Р.Б.

СПИСОК
межових знаків, переданих на зберігання

№ з/п	Номер знака	Абрис та опис місцезнаходження межового знака
1	___-027-00001	<p>Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у південно-західній частині межі земельної ділянки на відстані 37,63 та 32,74 метрів від кутів капітальної будівлі</p> <p style="text-align: right;">___-027-00001 M1:1000</p>
2	___-027-00002	<p>Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у південно-західній частині межі земельної ділянки на відстані 29,26 та 25,97 метрів від кутів капітальної будівлі</p> <p style="text-align: right;">___-027-00002 M1:500</p>
3	___-027-00003	<p>Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у північній частині межі земельної ділянки на відстані 42,90 та 37,23 метрів від кутів капітальної будівлі</p> <p style="text-align: right;">___-027-00003 M1:1000</p>
4	___-027-00004	<p>Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у північно-східній частині межі земельної ділянки на відстані 33,97 та 29,63 метрів від кутів капітальної будівлі</p> <p style="text-align: right;">M1:1000</p>

№ з/п	Номер знака	Абрис та опис місцезнаходження межового знака
5	_____-027-00005	<p>Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у північно-східній частині межі земельної ділянки на відстані 23,84 та 21,76 метрів від кутів капітальної будівлі</p> <p style="text-align: right;">M1:1000</p>
6	_____-027-00006	<p>Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у північно-східній частині межі земельної ділянки на відстані 18,23 та 17,38 метрів від кутів капітальної будівлі</p> <p style="text-align: right;">M1:500</p>
7	_____-027-00007	<p>Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у північно-східній частині межі земельної ділянки на відстані 15,74 та 15,42 метрів від кутів капітальної будівлі</p> <p style="text-align: right;">M1:500</p>
8	_____-027-00008	<p>Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у східній частині межі земельної ділянки на відстані 16,15 та 14,39 метрів від кутів капітальної будівлі</p> <p style="text-align: right;">M1:500</p>

№ з/п	Номер знака	Абрис та опис місцезнаходження межового знака
9	_____-027-00009	Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у східній частині межі земельної ділянки на відстані 12,46 та 6,42 метрів від кутів капітальної будівлі M1:500
10	_____-027-00010	Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у південно-східній частині межі земельної ділянки на відстані 15,06 та 10,39 метрів від кутів капітальної будівлі _____-027-00010 M1:500
11	_____-027-00011	Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у південно-східній частині межі земельної ділянки на відстані 25,32 та 19,71 метрів від кутів капітальної будівлі _____-027-00011 M1:1000
12	_____-027-00012	Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у південно-західній частині межі земельної ділянки на відстані 31,39 та 25,56 метрів від кутів капітальної будівлі _____-027-00012 M1:1000

№ з/п	Номер знака	Абрис та опис місцезнаходження межового знака
13	_____-027-00013	Межовий знак (дерев'яний стовп закріплений у південно-західній частині межі земельної ділянки на відстані 35,72 та 30,60 метрів від кутів капітальної будівлі _____-027-00013 M1:1000

Рисунок 3.3 – Список межових знаків, переданих на зберігання на території земельної ділянки Бориса Р.Б. у с. Боброїди, вулиця Тиха 7.

4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ У НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЯХ

Основним завданням охорони праці є створення і постійне підтримання на виробництві здорових і безпечних умов праці. Цього можна досягти:

- організацією навчання працівників з охорони праці, широкою пропагандою досягнень науки і передового досвіду в галузі охорони праці;
- створенням безпечних умов експлуатації виробничого обладнання, технічних засобів, будівель і споруд та виробничих процесів;
- нормалізацією санітарно-гігієнічних умов праці;
- забезпеченням засобами індивідуального захисту;
- дотриманням оптимальних режимів праці і відпочинку;
- організацією лікувально-профілактичного та санітарно-побутового обслуговування;
- професійним відбором за окремими спеціальностями.

Навчання з охорони праці, а також пропаганда охорони праці мають здійснюватися шляхом:

- проведення вступного, первинного і повторного на робочому місці інструктажів, а також реєстрації цих інструктажів у відповідних журналах;
- забезпечення робочих місць затвердженими інструкціями з охорони праці (як виняток – типова інструкція для даного виду роботи або докладний конспект відповідного інструктажу, який додається до журналу реєстрації інструктажу на робочому місці);
- вивчення питань безпеки праці при проведенні виробничого навчання в господарствах за програмами агро-, зоо-, техмінімуму;
- перевірки знань і щорічної атестації з видачею відповідних посвідчень особам, що виконують роботи з підвищеною небезпекою (електромонтери, машиністи парових і водогрійних котлів, електрогазозварники, кранівники, стропальники, працівники газового господарства тощо);
- впровадження для щоденної (поточної) перевірки знань системи

«стоп-тест» та інших прогресивних методів контролю знань із застосуванням технічних засобів контролю знань, а також комп'ютерних програм «Автоекзаменатор з охорони праці»;

- обладнання кабінетів з охорони праці;
- оформлення інформаційних стендів з охорони праці;
- організації та проведення змагань-конкурсів на звання: «Кращий технік», «Кращий польовий робітник», «Кращий за професією», а також проведення конкурсів на кращий кабінет (куточок) з охорони праці;
- читання лекцій, показ кінофільмів з охорони праці;
- оформлення виробничих дільниць куточками, плакатами, вітринами, фотогазетами з охорони праці;
- вивчення передового досвіду інших господарств з питань охорони праці.

На підприємствах на основі Типового положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці (НПАОП 0.00-4.36-05) з урахуванням специфіки виробництва та вимог державних міжгалузевих і галузевих нормативних актів про охорону праці розроблюються і затверджуються наказами керівників відповідні положення підприємств про навчання з питань охорони праці, формуються плани-графіки проведення навчання та перевірки знань з питань охорони праці, з якими мають бути ознайомлені працівники.

Усі працівники підприємства мають проходити спеціальне навчання, інструктажі та перевірку знань з питань пожежної безпеки згідно з вимогами Типового положення про спеціальне навчання, інструктажі та перевірку знань з питань пожежної безпеки на підприємствах, в установах та організаціях України.

Відповідальність за організацію і здійснення навчання та перевірки знань працівників з питань охорони праці згідно з вимогами НПАОП 0.00-4.36-05 покладається на роботодавця, у структурних підрозділах (цеху, дільниці, лабораторії, майстерні тощо) - на керівників цих підрозділів, а контроль – на службу охорони праці.

Особи, які не пройшли навчання й перевірку знань з питань охорони праці, до роботи не допускаються.

При допуску працівників до виконання важких робіт, робіт зі шкідливими або небезпечними умовами праці та робіт із підвищеною небезпекою потрібно керуватися ДНАОП 0.00-8.02-93, ДНАОП 0.03-8.06-94, ДНАОП 0.03-8.07-94, ДНАОП 0.03-8.08-93.

Працівники, які виконують роботи з підвищеною небезпекою, а також роботи, де є потреба в професійному підборі, проходять попереднє спеціальне навчання й перевірку знань з питань охорони праці та пожежної безпеки, а також щорічну перевірку знань з питань охорони праці.

Необхідно створити належне правове підґрунтя і забезпечити фінансування заходів з охорони праці на державному, галузевому і регіональному рівнях за рахунок коштів:

а) Фонду соціального страхування від нещасних випадків, виділених на профілактику виробничого травматизму і профзахворювань;

б) Державного бюджету і місцевих бюджетів - для часткового фінансування (поряд з коштами Фонду соціального страхування від нещасних випадків) Національної, галузевих і регіональних програм поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища або інших цільових програм з охорони праці, а також заходів з охорони праці, передбачених програмами соціально-економічного і культурного розвитку України та її адміністративно-територіальних одиниць, при цьому кошти на охорону праці в державному і місцевих бюджетах виділяються окремими рядками;

в) інших джерел фінансування, не заборонених законодавством.

Система контролю за витрачанням коштів, виділених на охорону праці на рівні підприємства, має бути вдосконалена таким чином, щоб забезпечити їх спрямування за цільовим призначенням відповідно до Переліку заходів, виконання яких може здійснюватися за рахунок фондів охорони праці.

Формуючи проект комплексних заходів, слід чітко уявляти собі загальний механізм фінансування і різних напрямів роботи з охорони праці, оскільки з

огляду на комплексність поняття «охорона праці» кошти на реалізацію завдань у сфері безпеки, гігієни праці та виробничого середовища виділяються з різних джерел фінансування.

Так, найвагоміша частка робіт у межах вищезазначених цільових комплексних заходів може і повинна здійснюватися за рахунок валових витрат виробництва та обігу, оскільки за всіма основними ознаками більшість із цих заходів відповідає вимогам пунктів 1, 2 і 3 Переліку заходів та засобів з охорони праці, витрати на здійснення та придбання яких включаються до валових витрат, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27.06.2003 р. № 994.

1. Приведення основних фондів у відповідність до вимог нормативно-правових актів з охорони праці щодо:

- механізації вантажно-розвантажувальних та інших важких робіт, робіт з розливу і транспортування отруйних, агресивних, легкозаймистих і горючих речовин;
- захисту працюючих від ураження електричним струмом, дії статичної електрики та розрядів блискавок;
- безпечного виконання робіт на висоті;
- діючого технологічного та іншого виробничого обладнання;
- систем вентиляції та аспірації, пристроїв, які вловлюють пил, і установок для кондиціонування повітря в приміщеннях діючого виробництва та на робочих місцях;
- систем природного та штучного освітлення виробничих, адміністративних та інших приміщень, робочих місць, проходів, аварійних виходів тощо;
- систем теплових, водяних або повітряних завіс, а також установок для нагрівання (охолодження) повітря виробничих, адміністративних та інших приміщень, а під час роботи на відкритому повітрі - споруд для обігрівання працівників та укриття від сонячних променів і атмосферних опадів;
- виробничих та санітарно-побутових приміщень, робочих місць, евакуаційних виходів тощо, технологічних розривів, проходів та габаритних

розмірів;

- обладнання спеціальних перехідних галерей, тунелів у місцях масового переходу працівників, зон руху транспортних засобів;
- впровадження в умовах діючого виробництва автоматизованих інформаційних систем охорони праці, систем аналізу та прогнозування аварійних ситуацій, автоматичного та дистанційного керування технологічними процесами і виробничим обладнанням, систем автоматичного контролю і сигналізації про наявність (виникнення) небезпечних або шкідливих виробничих факторів та пристроїв аварійного вимкнення обладнання чи комунікацій у разі виникнення небезпеки для працівників, а також відповідного програмного Забезпечення та електронних баз даних з охорони праці в порядку та обсягах, погоджених із територіальними органами державного нагляду за охороною праці [6].

5. ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Земля – це національне багатство суспільства, основний засіб виробництва у сільському господарстві. Водночас земля є і просторовим базисом життя людей з містами, селами, підприємствами, мережею доріг та іншими життєво необхідними комунікаціями.

Багатвікова практика говорить про те, що головними джерелами процвітання будь-якої держави є її земельні ресурси. Земельні ресурси відіграють важливу роль в існуванні нашої планети і обумовлюють функціонування інших природних ресурсів, а саме – рослинного і тваринного світу, атмосферного повітря, поверхневих і підземних вод.

У сучасних умовах, коли людина все активніше втручається в природні процеси, раціональне використання та охорона земель є однією з найголовніших та найактуальніших проблем. Сьогодні перед людством загалом та Україною зокрема постає першочергове завдання – знайти шляхи порятунку землі як середовища нашого існування.

Дослідження стану земель свідчать про підвищення темпів їхньої деградації, що спричинена як вітровою, так і водною ерозією, використанням у великій кількості мінеральних добрив, пестицидів та інших хімічних препаратів.

Сучасне користування земельними ресурсами не відповідає вимогам раціонального використання. Надмірна розораність території призвела до порушення природного процесу утворення ґрунту. Деградація земель та опустелювання є одними з найбільших викликів для сталого розвитку людства, спричиняючи серйозні проблеми як екологічного, так і соціально-економічного характеру, включаючи голод та вимушену міграцію населення.

Україна володіє найціннішим природним ресурсом – унікальними чорноземами, яких в нашій державі зосереджено 8,4% світових запасів чорноземів. Проте, нераціональне використання земельних ресурсів призводить до того, що українські чорноземи втрачають свої властивості, просто вивітрюються та вимиваються водами, і це, відповідно, призводить до

погіршення якості земельних ресурсів України. Тому важливим є питання раціонального використання земельного фонду та його охорони.

Раціональне використання земельних ресурсів містить в собі 2 складових: екологічну та економічну. Екологічна складова полягає в необхідності охорони і розумного використання земель та виробництві екологічно чистої сільгосппродукції. Економічна складова ґрунтується на інтересах сільгоспвиробників, тобто зменшенні витрат на виробництво продукції, що, в свою чергу, призводить до зменшення заходів з охорони ґрунтів, недотримання агротехнологій, застосування надмірної кількості хімічних засобів тощо.

Таким чином, раціональне використання земельних ресурсів має базуватись на дотриманні: необхідного рівня вмісту поживних речовин у ґрунті, запобіганні різних видів ерозії, дотриманні сівозмін, вирощуванні екологічно чистої продукції, зменшенні розораності, використанні земель за цільовим призначенням.

Земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави, тому вирішення питань та процесів, які призводять до деградації земель, їх опустелюванню, нераціональному використанню, мають бути невід'ємною частиною комплексних цільових програм зі збереження земельних ресурсів на усіх рівнях.

Контроль, дослідження та відновлення родючості ґрунтів як безцінного, вичерпного, важко обновлюваного ресурсу повинні стати пріоритетом для землекористувачів сьогодення. Без землі процес виробництва сільськогосподарської продукції був би взагалі неможливим, отже, економне, ефективне, раціональне й еколого-безпечне використання земельного фонду та його всіляка охорона є в сучасних умовах однією з найактуальніших проблем [8].

ВИСНОВКИ

Правила щодо оформлення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки у власність, на яких є розташовані повітряні лінії електропередач повинні бути розробленими у відповідності з вимогами, положеннями нормативних та правових актів, що регулюють земельні відносини в Україні.

У кваліфікаційній роботі розкрито алгоритм розроблення технічної документації із землеустрою щодо встановлення, відновлення меж земельної ділянки в натурі, на місцевості, яка знаходиться на території с. Боброїди, вул. Тиха, буд. 7, надана громадянину Борису Р. Б. для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд на підставі витягу з державного реєстру речових прав на нерухоме майно, договору та завдання на виконання робіт.

При перенесенні в натуру меж об'єкта дослідження було встановлено межі охоронних зон вздовж об'єкта енергетичної системи, площею 0,0011 га при загальній площі присадибної ділянки 0,1896 га. Встановлено обмеження та обтяження при використанні земельної ділянки за адресою с. Боброїди, вул. Тиха буд. 7 Львівського району Львівської області, що виникають у межах охоронної зони вздовж об'єкта енергетичної системи, а саме повітряної лінії ЛЕП.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Винос меж земельної ділянки в натуру (на місцевість). URL: <https://zemlevporyadnik.com.ua/vinos-mezh-zemelnoi-dilanki.html>.
2. Земельний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>.
3. Інженерне обладнання споруд, зовнішніх мереж. Визначення розмірів земельних ділянок для об'єктів електричних мереж: ДБН В.2.5-16-99. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0179241-99#Text>.
4. Інструкція з виконання топографо-геодезичного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000, 1:500: Наказ Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України № 56 від 09.04.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0393-98#Text>.
5. Інструкція про встановлення, відновлення меж земельних ділянок в натурі або на місцевості та їх закріплення межовими знаками: Наказ Державного комітету України із земельних ресурсів № 376 від 18.05.2010 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0391-10#Text>.
6. Катренко Л.А., Пістун І.П. Охорона праці в галузі освіти: навч. посібник. Суми, 2004. 304 с.
7. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.
8. Охорона і раціональне використання земельних ресурсів – пріоритет в збереженні екосистеми. URL: <https://uman-rda.gov.ua/news/1585056797/>.
9. Порядок винесення меж земельних ділянок в натурі (на місцевості). URL: <http://vinnytska.land.gov.ua/>.
10. Правила охорони електричних мереж: постанова Кабінету Міністрів України № 209 від 04.03.1997 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/209-97-%D0%BF#Text>.
11. Правила улаштування електроустановок: Наказ Міністерства енергетики та вугільної промисловості України № 476 від 21.07.2017 р. URL:

<https://art-energetyka.com.ua/>.

12. Про Державний земельний кадастр: Закон України № 3613-VI від 07.07.2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3613-17#Text>.

13. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України № 1952-IV від 25.12.2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text>.

14. Про затвердження порядку щодо ведення Державного земельного кадастру: постанова КМУ № 1051 від 17.10.2012 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1051-2012-%D0%BF#Text>.

15. Про затвердження Порядку щодо використання Державної геодезичної референцної системи координат УСК-2000 при виконанні робіт із землеустрою: Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України № 509 від 02.12.2016 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1646-16#Text>.

16. Про землеустрій: Закон України № 858-IV від 22.05.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15#Text>.

17. Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів: Закон України № 2480-17 від 09.07.2010 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2480-17#Text>.

18. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України № 3038-IV від 17.02.2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text>.

19. Про ринок електричної енергії: Закон України № 2019-VIII від 13.04.2017 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2019-19#Text>.

20. Про топографо-геодезичну, картографічну діяльність: Закон України № 353-XIV від 23.12.1998 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/353-14#Text>.

21. Ступень М.Г., Гулько Р.Й., Микула О.Я. Теоретичні основи державного земельного кадастру: навч. посібник / за заг. ред. М. Г. Ступеня. 2-ге видання, стереотипне. Львів, 2006. 336 с.

22. Технічна експлуатація електричних станцій і мереж. Правила: Наказ МІНПАЛИВЕНЕРГО України № 296 від 13.06.2003 р. URL:

<http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/doccatalog/document?id=242930>.

23. Які розміри охоронної зони кабельних ліній електро передавання і кабельних ліній зв'язку? URL: <http://zprim.com.ua/yaki-rozmiri-ohoronnoyi-zoni-kabelnih-linij-elektroperedavannya-i-kabelnih-linij-zvyazku/>.

24. ЗАКПОС. URL: http://zakpos.zakgeo.com.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=18&Itemid=86.